

Kruitschip

De ontploffing, in 1807, van een kruitschip aan het Rapenburg heeft destijds zo'n gat in de stad geslagen, dat Leiden wel even haar bekomst van vuurwerk had. De stad is alert als het om explosieven gaat. Zo werd afgelopen week 500 kilo illegaal vuurwerk in beslag genomen. Het lag op zolder bij een 44-jarige Zoeterwoudenaar. De politie kwam hem op het spoor toen ze een of andere mafkees oppakten, die middenin de nacht rotjes stond af te steken. 'Kruitschip!', dachten ze, en *in no time* waren ze bij hem. Na enig folterwerk bekende de man dat hij het spul bij de Zoeterwoudenaar had gekocht. Die had genoeg explosieven op zolder om een halve wijk op te blazen.

Het doet me denken aan mijn jongste zoon. Enige jaren geleden verkeerde hij einde jaar in de ban van vuurwerk. De hele dag liep hij op straat, het ene na het andere rotje afstekend en er niet eens naar omkijkend. Wat is de lol?, vraag je je af. Inderdaad, als die gewone knalletjes niet meer boeien, ga je voor het grovere werk: rotjes in flessen, vuilnisbakken, brievenbussen en vuurwerkbommen. Zo ook zoonlief, tot ik hem moest komen ophalen in het LUMC, waar hij doof en met geblakerde vingertoppen op me zat te wachten. Een bom was in zijn handen ontploft. 'Ik dacht dat de lont was gedoofd', piepte hij. Hoewel erg geschrokken, had hij al zijn vingers nog, ook al waren ze van de verkeerde kleur. Eind goed al goed: pianospelen lukte nog, pingelen op zijn PC en verder alles wat je zoal met je vingers doet. Voor hem was dit het einde van zijn carrière als bommenmaker, maar je moet de kinderen van 44 en ouder de kost geven die nergens van leren en net zolang doorknoeien tot het echt misgaat. Kruitschip, *here we come!*